

MARIÁN GLOVAŤÁK

Jis save suvokia ne kaip verslininką, o kaip paprastą žmogų

Informacija apie ūkį

Vardas, pavardė: Marian Glovatak

Vieta: Oravská Polhora, Slovakija

Ūkio dydis: 80 ha

Įkūrimo metai: 2012 m.

Pagrindinė veikla: melžiamos karvės

Žiniatinklis / Facebook / Twitter: FB Marian Glovatak

Ūkio istorija prasidėjo 2012 m., kai jaunas ūkininkas Marianas su žmona nusprendė verstis ūkininkavimu. Tada jie nusipirko žoliapjovę, melžimo mašiną ir pradėjo melžti 4 savo tėvų karves. Jie nusprendė pasirūpinti šiomis karvėmis ir pradėti ūkininkauti savarankiškai. 2013 metais jie pradėjo kurti ūkį plyname lauke. Pastatė ūkinį pastatą, į kurį tais pačiais metais perkėlė pirmuosius galvijus. Tada ūkis pamažu kasmet plėtėsi.

Marianas Glovatak šeimos ūkis yra Oravská kaimė Polhora, žemiau Baba Hora (Námestovo rajonas, Žilinos sritis) Slovakijoje.

Ūkis valdo 4 hektarus savo ir 30 hektarų nuomojamos žemės, kuria gali pasikliauti. Kartu su nuomojama žeme, kuria rūpinasi, bet negali visiškai pasikliauti, ūkis yra apie 80 ha.

Jie specializuojasi gyvulininkystėje, gamindami pieną ir iš dalies mėsą.

Šis ūkis oficialiai gamina pieną, tačiau dėl perdirbimui prieštaraujančių teisės aktų pieną perdirba fiziniai asmenys – Mariano žmona. Tai reiškia, kad kartu jie gamina sūrį ir žaliavinius produktus. Jie stengiasi, kad galutinis produktas būtų kuo didesnės pridėtinės vertės. Be to, jie taip pat pagamina šiek tiek mėsos. Per metus jie skeržia tris keturis bulius, taip pat parduoda veršelius.

Anksčiau jie augino bulves, kurias parduodavo mokykloms, taip pat kokius 5 hektarus augino avižų. Tačiau vėliau jie nusprendė, kad visiškai atsiduos tik vienai kryptiai, daugiausia pieno gamybai ir jo perdirbimui. Ateityje norėtųsi diversifikuoti veiklą, t.y. paskirstyti ūkininko pajamas pagal kuo daugiau kryptių. Tai reiškia, kad vėl reikia pradėti įvairesnių pasėlių auginimą, sukurti agroturizmą su nuotykių žygiais po ūkį. Tačiau tai padaryti gali tik gerai įvaldę pieno gamybą. Taip pat reikia investuoti į modernias arklides. Jų arklidės yra labai mažo biudžeto, nes jie negalėjo sau leisti geresnių.

Jie norėtų pagerinti pieno produktų pridėtinę vertę, kuri sukuriama gerinant kokybę ir plečiant asortimentą. Tačiau tai riboja finansai ir teisinės kliūtys.

Šiuo metu šeimos ūkyje yra 50 gyvulių, iš jų 24 melžiamos karvės. Vyrauja „Slovakijos margųjų“ veislė. Jie taip pat augina „žalųjų holšteinų“ veislės galvijus, kad jų veršeliams duotų daugiau pieno. Turėjo keletą karvių mišrinių iš vieno kooperatyvo, palaikyti genetikai.

Ūkyje mažais kiekiais sodinama bulvių ir sėjama kviečių, daugiau savo reikmėms.

Marianas savo ūkį suvokia daugiau nei ūkininkavimą. Jis save suvokia ne kaip verslininką, o kaip paprastą žmogų, kuris rūpinasi žeme ir gyvuliais, stengiasi juos prižiūrėti, atneša dovanų ir kažkokių rezultatų.

Jis taip pat yra Slovakijos jaunųjų ūkininkų asociacijos ASYF narys. Taigi asociacija siekia pagerinti sąlygas jauniems ūkininkams. ASYF pastangas jis mato kaip galimybę savo vaikams ar anūkams ateityje

turėti lengvesnes sąlygas pradėti verslą. Žinoma, Slovakijai reikia tokių organizacijų, kurios atstovautų jauniems ūkininkams.

Mariano ūkis buvo finansuojamas tik iš jo išteklių, santaupų ir paskolų. Viskas, ką uždirba, ūkininkas investuoja į ūkį.

Marianas ir jo žmona nusprendė verstis ūkininkavimu, nes norėjo būti kartu kaip šeima. Antroji priežastis buvo ta, kad jie norėjo palikti tam tikrą pėdsaką šiame pasaulyje, daryti tai, kas būtų prasminga. Marianas tėvai namuose visada laikė karvę. Nors ir nesiremia išsilavinimu, jis turi teorinį ir praktinį ūkininkavimo pagrindą. Jis kontroliavo visus reikalingus dalykus tiek auginimą, tiek veisimą. Šis darbas jam patinka, nes jis įvairus ir įdomus.

Šis ūkis nuo kitų ūkininkų skiriasi daugiausia tuo, kad pradėjo dirbti plyname lauke. Pievose jie pradėjo statyti ūkinį pastatą. Šeima nori gaminti kuo geresnius produktus, kad klientai galėtų greitai atpažinti jų gaminius. Iš kitų ūkininkų jie skiriasi ir tuo, kad dar gana jauni. Kartais jiems nepavyksta, bet vis tiek norisi į pasaulį žvelgti linksmai ir optimistiškai.

Mariano šeimos ūkio planai ateičiai tiesmukiški – visame pasaulyje gyventi laimingai, su šeima gyventi harmonijoje ir taikoje. Ne bet kokia kaina vaikytis hektarų, nes tai nėra žemės ūkio esmė, o siekti kokybiškos produkcijos.

Kalbant apie tolesnę plėtrą, norėtusi naudoti modernesnes technologijas, palengvinančias darbą ūkyje, pavyzdžiui, melžimo robotus – kad būtų galima sekti gyvulius nuo riaumojimo iki pieno kokybės, dronus – kontroliuoti bandą, sugebėti sekti galvijus GPS. Taip pat norėtų įsigyti traktorių ir efektyvią pašarų ruošimo mašiną. Ateityje Marianas planuoja tam tikru mastu ūkį automatizuoti, kad daugiau laiko galėtų skirti pardavimams organizuoti arba produktų kūrimui ir pristatymui.

Nuotraukos:

